

[Niels Mørk.]

amter som kommuner har hænderne fulde lang tid fremover blot for at klare de problemer, som kommunesammenlægningerne og anden lovgivning har medført. Disse problemer er både af økonomisk og personale-mæssig karakter. At forholdene er således, fremgår også af den henvendelse, som udvalget har modtaget fra primærkommunerne.

Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at en eventuel kommunalisering af sygekasserne medfører beskæftigelsesmæssige vanskeligheder for sygekassernes funktionærer. Dette personale er som følge af den uddannelsesvirksomhed, som sygekasserne og personalets organisationer har gennemført over en lang årrække, fuldt ud på højde med kommunernes personale. Dertil kommer, at kyndige folk inden for det sociale område anslår, at man står over for en fordobling af den sociale medarbejderstab i den kommende tid. Saglig set mener jeg derfor ikke, at det er nødvendigt at gennemføre § 26 nu, i hvert fald ikke i den foreslåede udformning.

Når mindretallet har den opfattelse, at man bør vente med at tage stilling til en eventuel kommunalt administreret sygesikringsordning, indtil der foreligger et lovforslag om en offentlig sygesikringsordning, skyldes det bl. a., at folketingsudvalget ikke har underkastet sygekassernes helseforslag en selvstændig behandling. Dertil kan føjes, at de økonomiske konsekvenser af lovforslaget er ganske uoverskuelige for nærværende. På baggrund af at sygekasserne gennem tiden har løst væsentlige sygesikringsopgaver, hvilket anerkendes fra alle sider, mener mindretallet, at det vil være rimeligt endnu en gang at overveje, om ikke sygekasseorganet i ændret form med det folkelige styrelseselement, som står båg det hele, på en eller anden måde kan indbygges i det nye tryghedssystem, som det f. eks. er tilfældet i Norge og i Sverige.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale de af mindretallet, af socialdemokratiet, stillede ændringsforslag til vedtagelse. Skulle vore ændringsforslag blive stemt ned, vil vi ved tredje behandling redegøre for vor endelige stillingtagen, og af den grund vil jeg bede den højtærede formand om at få lovforslagene henvist til ny udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Asger Jensen: Jeg synes, det er glædeligt, at vi om dette forslag til ny administrationsform af de sociale anliggender er nået så vidt til enighed i udvalget, at der kun er få punkter, der skiller. Det må også siges, at det har været en meget grundig udvalgsbehandling, hvilket bl. a. den fyldige betænkning viser; der har været stillet mange spørgsmål, og vi har fået svar på dem, sådan at man kan sige, at der er ikke noget, der i øjeblikket ligger uoplyst, så vidt det er muligt at forudse det.

Der er vel kun ét principielt spørgsmål, der skiller overhovedet, nemlig det, hr. Niels Mørk just omtalte vedrørende sygekasserne. Det siges her og er sagt ved andre lejligheder, at der hverken i kommissionen eller i folketingsudvalget har været en virkelig drøftelse af det af sygekasserne stillede forslag til et helsesystem. Det er dog lidt underligt, at man vil kritisere os andre for, at vi ikke drøfter et forslag, som vi ikke mener det er rigtigt at gennemføre. Det er ikke nær alle interesseorganisationer, der er repræsenteret i socialreformkommissionen, men det er netop sygekasserne, og så må man da kunne forlange, at de, som selv mener, at det er rigtigt, får det bragt frem til en sådan debat, at man kan sige, det bliver rigtig behandlet. Det kan hverken være formandens sag eller andre medlemmers sag. Derfor synes jeg, at den kritik er ganske overordentlig urimelig. Der er da ikke nogen, der kan komme og pånøde os andre at diskutere en ting, som vi ikke mener er relevant. Flertallet fremhæver i betænkningen, hvad der gør det u hensigtsmæssigt at have mere end dette enstrengede system, som det lidt forenklet kaldes, nemlig at der er en betydelig sammenhæng mellem dagpengeydelse, sygebehandling, husmoderafløsning, hjemmehjælp, hjemmesygepleje og kommunal sundhedspleje, iværksættelse af revalidering, begæring om folke-, invalide- og enkepension og optagelse på alderdoms- og plejehjem — trods nogle flere kommunale opgaver, som det kan komme i berøring med på dette område. Allerede heraf — hvis man da vil læse det — kan man nemt se, at der er en sådan berøring, at hvis man vil tage en stor afdeling ud for sig, så er der i hvert fald ikke mere tale om et enstrengt system. Efter at det var besluttet, at man ville gå ind for det enstrengede system i kommissio-